

፩ አኩቲተ ቊርባን ዘእግዝእትነ ማርያም ድንግል ወላዲተ አምላክ ዘደረሰ ላቲ በመንፈስ ቅዱስ አባ ሕርያቆስ ኤጲስ ቆጶስ ዘሀገረ ብሕንሳ ጸሎታ ወበረከታ ወምሕ ረተ ፍቁር ወልዳ የሀሉ ምስለ ኩልነ ሕዝበ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ኩል ክሙ ።

- ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።
- ይ. ካ. አእዞትዎ ለአምላክን ።
- ይ. ሕ. ርቲዕ ይደሉ ።
- ይ. ካ. አልዕሉ አልባቢክሙ ።

ይ. ሕ. ብነ ኅበ እግዚአብሔር አምላክን ።

፫ ይ. ካ. ጎሥዐ ልብዩ ቃለ ሠናዩ ጎሥዐ ልብዩ ቃለ ሠናዩ ጎሥዐ ልብዩ ቃለ ሠናዩ ።

፬ ወእነ አየድዕ ቅዳሴሃ ለማርያም

፭ አኮ በአብዝኖ አላ በአውኅጾ ።

ወእነ አየድዕ ውዳሴሃ ለድንግል

፮ አኮ በአንኖ በቃለ ዝንጋዔ አላ

በአገጽሮ ወእነ አየድዕ ዕበያቲሃ

ለድንግል ። አ. ፕ. ል.

፩ የብሀንሳ ኤጲስቆጶስ አባ ሕርያቆስ አምላክን ስለ ወለደች ስለ እመቤ ታችን ድንግል ማርያም በመንፈስ ቅዱስ የደረሰው የቊርባን ምስጋና ይህ ነው ።

ልመናዎና በረከትዎ ከኛ ጋራ ይነር ለዘላለሙ አሜን ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ ይሁን ።

- ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።
- ይ. ካ. አምላካችንን አመስግኑት ።
- ይ. ሕ. እውነት ነው ይገባል ።
- ይ. ካ. ልቡናችሁን ከፍ ከፍ አድርጉ ።

ይ. ሕ. በአምላካችን በእግዚአብሔር ዘንድ አለን ።

፫ ይ. ካ. ልቡናዬ በጎ ነገርን አወጣ ። ልቡናዬ በጎ ነገርን አወጣ ። ልቡናዬ በጎ ነገርን አወጣ ።

፬ እኔም የማርያምን ቅዳሴ እናገራለሁ በማብዛት አይደለም በማሳነስ ነው እንጂ ።

እኔም የድንግልን ውዳሴ እናገራለሁ ። መዘንጋት ባለበት ቃል በማስረዘም አይደለም በማሳጠር ነው እንጂ ። እኔም የድንግልን ገናንነትዎን እናገራለሁ ።

፩ ወእቆውም የም በትሕትና ወፍቅር
 በዛቲ ዕለት ቅድመ ዝንቱ ምሥ
 ሲር ግሩም ወቅድመ ዝንቱ ማእድ
 ወቀርባን ።

፪ በእማን ቀርባን ውእቱ ዘኢይክሉ
 ይጥዕሙ እምኔሁ ግሙናነ መን

፫ ፫ ፈስ አኮ ከመ መሥዋዕቶሙ ለቀደ

፬ ምት አበው ዘበደመ በግዕ ሐርጌ
 ወላሕም አላ እሳት ውእቱ ።

፭ እሳት ማሕየቂ ለርቱግነ ልብ ለአለ
 ይገብሩ ፈቀዶ እሳት በላጂ
 ለግማዕያን ለአለ ይክሕዱ ሰሞ ።

፮ በእማን እሳት ውእቱ ዘኢይክሉ
 ለኪፎቶ እሳታውያን አለ ነደ እሳት
 እሙንቱ ኪሩቤል ወሱራፌል ።

፯ ፪ አ ማርያም በእንተዝ ናፈቅረኪ
 ወናዕብዩኪ እስመ ወለድኪ ለነ
 መብልዐ ጽድቅ ዘበእማን ውስቲ
 ሕይወት ዘበእማን ።

፲ አ አበቂን ንሱራነ እድ ሥዩማን
 አለ መተልወ ሐዋርያት እስመ
 ነሣእናክሙ አስተብቋዕያነ ለጎበ
 አግዚአብሔር ወነሣእናሆሙ በመ
 ዋዕሊን አስተብቋዕያነ ለነ ለጎበ

፪ ፪ አግዚአብሔር እሎንተ ፪ተ ለቃነ

፩ ዛሬ በዚህች ቀን በፍቅርና በትሕትና
 ግሩም በሚሆን በዚህ ምሥጢር ፊት
 እቆማለሁ ። በዚህም ማዕድና
 ቀርባን ፊት ።

፪ መንፈሳቸውን ያረከሱ ሰዎች ከርሱ
 ሊቀምሱ የማይቻላቸው በእውነት
 ቀርባን ነው ። በበግ በጊደርና በላም
 ደም እንደ ነበረው እንደ ቀደሙት
 አባቶች መሥዋዕት አይደለም እሳት
 ነው እንጂ ።

፫ ፈቃዱን ለሚሠሩ ልቡናቸውን ላቀኑ
 ሰዎች የሚያድን እሳት ነው ።
 ስሙን ለሚከዱ ለግመፀኞች ሰዎች
 የሚባላ እሳት ነው ።

፬ እሳታውያን የሚሆኑ ሱራፌልና
 ኪሩቤል ሊነኩት የማይቻላቸው
 በእውነት እሳት ነው ።

፭ ማርያም ሆይ ስለዚህ እንወድሻለን
 ከፍ ከፍም እናደርግሻለን እውነተኛ
 የጽድቅ መብልንና እውነተኛ የሕ
 ይወት መጠጥን ወልደሽልናልና ።

፲ የሐዋርያት ተከታዮች የሆናችሁ በእን
 ብሮ እድ የተሾማችሁ አባቶች ሆይ
 ከአግዚአብሔር ዘንድ ለእኛ የምታ
 ማልዱ እናንተን ተቀብለናችኋል
 እኮን ። ከአግዚአብሔር ዘንድ ለኛ
 የሚያማልዱ እነዚህንም ሁለቱን

ጳጳሳት አባ እገሌ እግዚእን ዘሀገር
 ዐባይ ኢትዮጵያ ወዲበ ርእሰ ሀገረ
 አበቂን ብፁዕ ሊቀ ጳጳስን አባ
 እገሌ ።

፲፩ ይ. ዲ. በእንተ ብዕዕት ወፍሥ
 ሕት ወሰብሕት በኩሉ ቡርክት
 ወንጽሕት እግዝእትን ወላዲተ
 አምላክ ማርያም ድንግል ።

፲፪ በእንተ ቅዱሳን ክቡራን መንፈሳ
 ዕድያን ሊቃን መላእክት ሰማያው
 ያን ኃያላን ወሰባኪ ወጸያሕ
 ፍኖት ዮሐንስ መጥምቅ በእንተ

፲፫ ቅዱሳን ስቡሐን ወላእካን ማቴዎስ
 ወማርቆስ ሉቃስ ወዮሐንስ ፬ቱ
 ወንጌላውያን ።

፲፬ በእንተ ቅዱሳን አግብርቲክ ጴጥሮስ
 ወያዕቆብ ዮሐንስ ወእንድርያስ
 ፊልጶስ ወበርተሎሜዎስ ቶማስ
 ወማቴዎስ ወያዕቆብ ወልደ እል
 ፍዮስ ታዴዎስ ወስምያን ወማት

፲፭ ያስ ፲ወ፪ቱ ሐዋርያት ወያዕቆብ
 ሐዋርያ እጉሁ ለእግዚእን ኤጲስ
 ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ቅዱስ ወስ
 ቡሕ እስጢፋኖስ ርእሰ ዲያቆናት
 ወቅዳሜ ሰማዕት ።

የጳጳሳት አለቆች በዘመናችን
 ተቀብለናቸዋል ። የታላቂቱን አገር
 ኢትዮጵያውን አባ እገሌን በአባ
 ቶቻችንም አገር ከተማ ላይ ክቡር
 የሚሆን ሊቀ ጳጳሳችን አባ እገሌን።

፲፩ ይ. ዲ. ብዕዕትና ፍሥሕት በሁሉ
 ዘንድ የተመሰገንች ቡርክትና
 ንጽሕትም ስለሆነች ስለ አምላክ
 እናት ስለ እመቤታችን ድንግል
 ማርያም ።

፲፪ ቅዱሳን ክቡራን ረቂቃን ሰማያው
 ያን ኃይለኞችም ስለሚሆኑ ስለ
 መላእክት አለቆች ። ሰባኪ ጎዳና
 ንም ስለ ጠረገ ስለ ዮሐንስ
 መጥምቅ ። የተመሰገኑ ቅዱሳን
 አገልጋዮችም ስለሚሆኑ ስለ
 አራቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና
 ማርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ ።

፲፫ ስለ ቅዱሳን ባሮችህን ጴጥሮስና
 ያዕቆብ ዮሐንስና እንድርያስ ፊል
 ጶስና በርተሎሜዎስ ቶማስና ማቴ
 ዎስ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብና
 ታዴዎስ ስምያንና ማትያስ አሥራ
 ሁለቱ ሐዋርያት ። የኢየሩሳሌም
 ኤጲስቆጶስ የጌታችን ወንድም
 የሚሆን ሐዋርያ ያዕቆብም። ቅዱስ
 ምስገን የዲያቆናት አለቃ የሰማዕ
 ታት መጀመርያ እስጢፋኖስ ።

ማውታ ግድረ ወምስኪነ ወደሎሎ

ሕዝባ ክርስቲያን እለ አዕረፉ እማጎ

ሰረ ቤተ ክርስቲያን መቅድመ ።

፲፱

ወፈድፋደሰ በእንተ እለ ኖሙ ውስ

ተ ዛቲ መካን እንቲ ዘበእንቲአ ሆሙ አስተብቆራጊ ጽፉቀ ከመ

ያዕረፍ ነፍሶሙ ንጉዩ ።

ሸ በጎበ ኩሉ ዘተሰምዩ መካነ ሰማዕት

መዋዕያን ወመካነ ጸድቃን ስፍራን ወመካነ መላእክት ትጉሃን ። በጎበ

ኩሉ መካን ርእሰት አንቲ ወሥ ሉጥ ስምኪ በጎበ እግዚአብሔር ።

ሸ፩ ይ. ዲ. እለ ትነብሩ ተንሥኡ ።

ሸ፪ ይ. ካ. ንትነሣእ በፍርሃተ እግዚአሔር ከመ ናዕብያ ወንወድሳ ለም

ልእተ ውዳሴ እንዘ ንብል እ ምል

እተ ጸጋ እ መጋዘ ፍሥሐ ፍድፋደ ብኪ ግርማ ራእይ ዘየዐቢ እምኪሩ

ቤል እለ ብዙኃት አዕይንቲሆሙ ወሰራፌል እለ ኧ ክፈሆሙ ።

ሸ፫ ይ. ዲ. ውስተ ጸባሕ ነጽሩ ።

ሸ፬ ይ. ካ. በአማን ነጻረ እግዚአብሔር

አብ እምሰማይ ምሥራቀ ወምዕራብ

ችግረኛውን አስቀድሞ ከቤተ ክርስቲያን ማጎበር ተለይተው ያረፉትን የክርስቲያንንም ወገኖች ሁሉ ።

፲፱ ይልቁንም በዚህች ቦታ ስለሞቱ እንቺ ስለነርሱ አብዝተሽ አማልጂ ነፍሳቸውን ዕረፍትን ሰጥቶ ያሳርፍ ዘንድ ።

ሸ የድል ነሺዎች የሰማዕታት ቦታ በተባለ ሁሉ ዘንድ በቡሩካን ጸድቃን ቦታና በትጉሃን መላእክት ቦታ ። በቦታው ሁሉ ዘንድ እንቺ ርስት ነሽ ስምሽም በእግዚአብሔር ዘንድ የሠለጠነ ነው ።

ሸ፩ ይ. ዲ. የተቀመጣችሁ ተነሡ ።

ሸ፪ ይ. ካ. እግዚአብሔርን በመፍራት እንነሣ ምስጋናን የተመላች እርስዎን ከፍ ከፍ እናደርጋት ዘንድ እንዲህም እያልን እናመሰግናት ዘንድ ጸጋን የተመላሽ ሆይ የደስታ መፍሰሻ ሆይ ዓይኖቻቸው ብዙዎች ከሚሆኑ ከኪሩቤል ክንፎቻቸው ስድስት ከሚሆኑ ከሱራፌልም ይልቅ የሚበልጥ የመልክ ግርማ አለሽ ።

ሸ፫ ይ. ዲ. ወደ ምሥራቅ ተመልከቱ ።

ሸ፬ ይ. ካ. እግዚአብሔር አብ በሰማይ ሁኖ ምሥራቅንና ምዕራብን ሰሜን

ሰሜን ወደቡሰ ወውስተ ኩሉ አጽናፍ ።

አስተንፈሰ ወአጸነው ወአረከሰ ዘከማኪ ወሠምረ መአዛ ዘእኪ

ወአፍቀረ ስነኪ ወፈነው ኅቤኪ ወልደ ዘያፈቅር ።

ጸ፭ ደ. ዲ. ንነጽር ።

ጸ፮ ደ. ካ. ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዘሠምረ ኪያኪ ቅዱስ ወልድ ዋሕድ ዘነደረ ውስተ ከርሥኪ ቅዱስ ጳጳረጊዮርጊስ መንፈስ ጽድቅ ዘአጽጎዐኪ ።

ጸ፯ ደ. ዲ. አውሥኡ ።

ጸ፰ ደ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር ጸባዖት ፍጹም ምሉእ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲክ ።

ጸ፱ ደ. ካ. አድንግል ምልእተ

ውዳሴ ስመኑ በእምሳለ መኑ ናስተ ማስለኪ ምዕናም አንቲ ዘእምኔኪ ለብሰ አማኑኤል ልብሰተ ሥጋ ዘኢይተረጎም ስፍሐ ኅብረ ዘእም ጥንተ ሥጋሁ ለአዳም ወፋእመኒ ሥጋ ዘእኪ ወመስቄሁ ቃል ለሊሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ወምህነሂ ዘእምላዕሉ ጽላሎተ እግዚአብሔር ልዑል ወአናሚሁኒ መንፈስ ቅዱስ

ንና ደቡብን ዳርቻዎቻንም ሁሉ በእውነት ተመለከተ ። ተነፈሰ አሻተ ተም እንደ አንቺ ያለ አላገኘም የአንቺን መግዛ ወደደ ደም ግባትሽንም ወደደ ። የሚወደውን ልጁንም ወዳንቺ ሰደደ ።

ጸ፭ ደ. ዲ. እናስተውል ።

ጸ፮ ደ. ካ. አንቺን የወደደ እግዚአብሔር አብ ቅዱስ ነው በማገፀንሽ ያደረ ወልድ ዋሕድም ቅዱስ ነው ያጸናሽ የጽድቅ መንፈስ ጳጳረጊዮርጊስም ቅዱስ ነው ።

ጸ፯ ደ. ዲ. ተሰጥዎውን መልሱ ።

ጸ፰ ደ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም አሸናፊ እግዚአብሔር የጌትነትህ ምስጋና በሰማይና በምድር የመላ ነው ።

ጸ፱ ደ. ካ. ምስጋናን የተመላሽ ድንግል ሆይ በማንና በማንስ ምሳሌ እንመስልሻለን። አማኑኤል የማይተረጎም የሥጋን ልብስነት ከአንቺ የለበሳት መሥሪያ ነሽ ። ዝሐውን ከአዳም ጥንተ ሥጋ አደረገ ። ማገም ያንቺ ሥጋ ነው መወርወሪያውም ቃል እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ። መሕኑም ከልዕልና የወረደ የልዑል እግዚአብሔር አምሳል ነው ። ሠሪውም መንፈስ ቅዱስ ነው ።

ወአክሊሉ ለሰሎሞን ገነት ዕውት
ዐዘቅት ገትምት ።

፴፮ መሶበ ወርቅ እንተ ኤልያስ መስ
በክት ዘኤልሳዕ ዕንሽ ምስለ ድንግል

፪ ልና ዘኢሳይያስ ብኩርና እንበለ
ፋካቤ ዘዳንኤል ።

፴፯ ወደብረ ፋራን ዘዕንባቆም ምሥራቅ
ዕውት ዘሕዝቅኤል ወሙግአ ሕግ
ዘቤት ልሔም ወምድረ ኤፍራታ
ዘሚክያስ ዕፀ ሕይወት ዘሲሎንዲስ
ወፈቅሲተ ቊስሉ ለናሆም ትፍ
ሥሕት ዘዘካርያስ ጸርሕ ንጸሕት
ዘሚልክያስ ።

፴፯ አ ድንግል እምሳል ወትንቢት
ዘነቢያት ሞገሰሙ ለሐዋርያት
እሞሙ ለሰማዕት ወእገቶሙ ለመ
ላእክት ትምክሕቶሙ ለወራዙት
ወደናግል ወመነኩሳት እላ ይተ
ገሆ ሰውስተ እናቅጺሃ መዓልት
ወሌሊት ።

፴፰ ፫ ፫ አ ድንግል አኮ በፍትወተ ደኒስ
ዘተፀነስኪ አላ በፋካቤ ዘበሕግ እም
ሐና ወኢያቄም ተወለድኪ ።

፴፱ አ ድንግል አኮ በተላሆኑ ዘልሕቂ
ከመ አዋልጀ ዕብራውያን እለ
ያገዝፋ ክሳዶን አላ በቅድስና

ረት ተክል የተዘጋች የውኃ ጉድ
ጓድ አንቺ ነሽ ።

፴፮ የኤልያስ የወርቅ መሶብ የኤልሳዕ
ጋን አንቺ ነሽ ። ኢሳይያስን ዕንሽን
ከድንግልና ጋራ የተናገረልሽ ዳንኤ
ልም ያለ ፋካቤ መወለድን የተናገረ
ልሽ አንቺ ነሽ ።

፴፯ ፋራን የምትባል የዕንባቆም ተራራ
የተዘጋች የሕዝቅኤል ምሥራቅ
የቤተ ልሔም ሕግ መውጫ ኤፍ
ራታ የምትባል ምድር አንቺ ነሽ ።
የሲሎንዲስ ዕፀ ሕይወት የናሆም
ንም ቊስል የምታድን የዘካርያስ
ደስታው የሚልክያስ ንጸሕት አዳ
ራሽ አንቺ ነሽ ።

፴፯ ድንግል ሆይ የነቢያተ ትንቢትና
ምሳሌ የሐዋርያት ሞገሳቸው የሰማ
ዕታት እናታቸው የመላእክትም
እገታቸው አንቺ ነሽ ። በመዓል
ትና በሌሊት በበሮችዋ ደጅ የሚ
ጠኑ የወራዙትና የደናግል የመነኩ
ሳትም መመኪያቸው አንቺ ነሽ ።

፴፰ ድንግል ሆይ በኃጢአት ፍትወት
የተፀነስኪ አይደለም በሕግ በሆነ
ፋካቤ ከሐና ከኢያቄም ተወለድሽ
እንጂ ።

፴፱ ድንግል ሆይ አንገታቸውን እንደ
ሚያገዝፉ እንደ ዕብራውያን ሴቶች
ልጆች በዋዛ ያደግሽ አይደለም

ወበንጽሕ ሠ-ስተ ቤተ መቅደስ ነበርኪ ።

፵ አ ድንግል አኮ ኅብስተ ምድራቄ ዘተሴሰይኪ አላ ኅብስተ ሰማያቄ

፪ እምሰማየ ሰማያት ዘሰሰለ ።

፵፩ አ ድንግል አኮ ስቲ ምድራቄ ዘሰ

፪ ተይኪ አላ ስቲ ሰማያቄ እምሰማየ ሰማያት ዘተቀድሐ ።

፵፪ አ ድንግል አኮ ዘተአምሪ ርስሐት ከመ አንስተ አላ እምቅድሚኪ ወእምድገሬኪ አላ በቅድስና ወበንጽሕ ሥርጉት አንቲ ።

፵፫ አ ድንግል አኮ ወራዙት ስፋሳን ዘናዘዙኪ አላ መላእክተ ሰማይ ሐወፁኪ በከመ ተሰህለ ካህናት ወሊቃነ ካህናት ወደሱኪ ።

፵፬ አ ድንግል አኮ ለዮሴፍ ዘተፍላ ርኪ ለተቃርቦ አላ ከመ ይዕቅብኪ ንጹሕ አስመ ከማሁ ኮነ ።

፵፭ ወሶበ ርአየ ንጽሕናኪ ለሊሁ አግዚአብሔር አብ ፈነወ ኅቤኪ

፪ መልአኮ ብርሃናቄ ዘሰሙ ገብርኤል ወይቤለኪ መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ሳዕሌኪ ወንይለ ልዑል ይጸልለኪ ።

፵፮ ፪ መጽአ ኅቤኪ ቃል እንዘ

በንጽሕና በቅድስና በቤተ መቅደስ ኖርኸ እንጂ ።

፵ ድንግል ሆይ ምድራቄ ኅብስተን የተመገብኸ አይደለኸም ከሰማየ ሰማያት የበሰለ ሰማያቄ ኅብስተን ነው እንጂ ።

፵፩ ድንግል ሆይ ምድራቄ መጠጥን የጠጣኸ አይደለኸም ከሰማየ ሰማያት የተቀዳ ሰማያቄ መጠጥን ነው እንጂ ።

፵፪ ድንግል ሆይ ከአንቺ አስቀድሞ ከአንቺም በኋላ እንዳሉ ሴቶች እድፍ የምታውቁ አይደለኸም በንጽሕና በቅድስና ያሌጥኸ ነኸ እንጂ ።

፵፫ ድንግል ሆይ የሚያታልሉ ጉልማሶች ያረጋጉኸ አይደለኸም የሰማይ መላእክት ጎብኙኸ እንጂ ። እንደ ተነገረ ካህናትና የካህናት አለቆች አመሰገኑኸ እንጂ ።

፵፬ ድንግል ሆይ ለዮሴፍ የታጨኸ ለመገናኘት አይደለም ንጹሕ ሁኖ ሊጠብቅኸ ነው እንጂ ። እንዲሁ ስለ ሆነ ።

፵፭ እርሱ ቅሉ አግዚአብሔር አብ ንጽሕናኸን ባየ ጊዜ ስሙ ገብርኤል የሚባል ብርሃናቄ መልአኩን ወደ አንቺ ላከ ። መንፈስ ቅዱስ በላይኸ ይመጣል የልዑል ኃይልም ይጋርድኻል አለኸ ።

፵፮ ከአባቱ አጠገብ ሳይለይ ቃል ወደ

ኢይትፈለጥ እምሕዕን አቡሁ

፪ ፪ ፀንስኪዮ እንዘ ኢይትጋባእ ተዐቀረ
ውስተ ማገፀንኪ እንዘ ኢያሐዕዕ
በላዕሉ ወኢይትዌሰክ በታሕቱ ።

፵፯ ኅደረ ውስተ ከርሥኪ እሳተ
መለኮት ዘአልቦቱ ጥያቄ ወኢመ
ጠን ኢርቱዕ እንከ ናስተማስሎ
በእሳት ምድራዊ እሳትሰ ቦቱ
መጠን ወቦቱ አካል ወመለኮትሰ
ኢይትከሃል ይትበሃል ዘንተ የእ
ክል ወዘንት ይመስል ።

፵፰ አኮ ዘቦቱ ለመለኮት ክቡብ ከመ
ፀሐይ ወወርኅ ወዕቅም ከመ ሰብእ
አላ መንክር ውእቱ ወንቡር ዲበ
አርያሙ ኅበ ኢይበጽሖ ሕሊና
ሰብእ ወኢዘመላእክት አእምሮ ።

፵፱ ፪ አኮ ዘቦቱ ለመለኮት ግድም ውኑኅ
ላዕል ወታሕት የማን ወጸጋም አላ
ምሉእ ውእቱ እንተ በኩለሂ
ወበኩሉ ።

፶ አኮ ዘቦቱ ለመለኮት ምስፋሖ
ወምስትጉቡእ አላ ውስተ ኩሉ
በሐውርት መለኮቱ ።

አንቺ መጣ ሳይወሰን ፀንስኸው
በላይ ሳይጎድል በታችም ሳይጨ
ምር በማገፀንኸ ተወሰነ ።

፵፯ መጠንና መመርመር የሌለበት
እሳተ መለኮት በሆድኸ አደረ ።
በምድራዊ እሳት እንመስለው
ዘንድ አይገባም ለእሳትስ መጠን
አለው ልክም አለው ። መለኮት
ግን ይህን ያህላል ይህንም ይመስ
ላል ሊባል አይቻልም ።

፵፰ ለመለኮት እንደ ፀሐይና እንደ
ጨረቃ ክቡብ እንደ ሰውም መጠን
ያለው አይደለም ድንቅ ነው እንጂ
የሰው ሕሊና የመላእክትም አእ
ምሮ በማይደርስበት በአርያሙ
የሚኖር ነው እንጂ ።

፵፱ ለመለኮት ወርድና ቁመት ላይና
ታች ቀኝና ግራ ያለው አይደለም
በሁሉ የመላ ነው እንጂ ።

፶ ለመለኮት የሚዘረጋበትና በሚሰበሰ
ብበት ያለው አይደለም ግዛቱ ባገር
ሁሉ ነው እንጂ ።

ፈሰ ቅዱስ ኢይንጸስ እምወልድ
ወልድኒ ኢይንጸስ እምአቡሁ ።

፶፮ አኮ ከመ አብርሃም ዘይኤዝዞ
ለይስሐቅ በሕገ ፍጥረት ወይስሐቅ
ዘይኤዝዞ ለያዕቆብ አኮ ከማሁ
ለመለኮት ኢይኤዝዞ አብ ለወልድ
በከዊነ አብ ወኢየሶቢ ወልድ
በከዊነ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ዕሩይ ውእቱ ።

፶፯ ወመለኮትሰ አብ ወወልድ ወመን
ፈሰ ቅዱስ ፊ አምላክ አሐቲ
መንግሥት ወአሐቲ ሥልጣን
ወአሐቲ ምክርን ።

፶፰ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይሔልዩ ።

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይትናጎሩ ።

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይሠምሩ ።

፶፱ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይመክሩ ።

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይነብሱ ።

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይፈጽሙ ።

፷ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይጎብሩ ።

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያስተዋድዱ ።

መንፈስ ቅዱስም ከወልድ አያንስም።
ወልድም ከአባቱ አያንስም ።

፶፮ አብርሃም በፍጥረት ሥርዓት ይስሐ
ቅን እንደሚያዘው ይስሐቅም ያዕቆ
ብን እንደሚያዘው አይደለም ።
መለኮት እንዲህ አይደለም አባት
በመሆን አብ ልጁን አያዝዘውም ።
ወልድም ልጅ በመሆን አይበልጥም
መንፈስ ቅዱስም ትክክል ነው ።

፶፯ መለኮት ግን አብ ወልድ መንፈስ
ቅዱስም ነው ። አንድ አምላክ
አንዲት መንግሥት አንዲት ሥል
ጣን አንዲት አገዛዝ ነው ።

፶፰ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያስ
ባሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይናገ
ራሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይወ
ዳሉ ።

፶፱ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ይመክራሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይናገ
ራሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይፈጽ
ማሉ ።

፷ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይሠ
ራሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያስማ
ማሉ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያጠጥዕ ።

፳፩ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይፈንወ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያሠለጥኑ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ስምዕ
ይከውኑ ።

፳፪ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይስሕቡ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያለምዱ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይምዕዱ ።

፳፫ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያነጽሑ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያጸርዩ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይቈድሱ ።

፳፬ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያጸንዕ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያጠብዑ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይሔድኙ ።

፳፭ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይከልሉ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያለብሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያከና
ውናሉ ።

፳፩ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይል
ካሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያሠለ
ጥናሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ምስክር
ይሆናሉ ።

፳፪ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ሰውን
ይስባሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያለም
ዳሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይመክ
ራሉ ።

፳፫ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያነጸሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያጸራሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያከብ
ራሉ ።

፳፬ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያጸ
ናሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያስጨ
ክናሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያስተ
ምራሉ ።

፳፭ አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ይጋርዳሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ያለብ
ሳሉ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያምግሱ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይነብሩ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይካንኑ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
የሐትቱ ።

ወ ቦ ዘ ይ ቤ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይሔሊ ይተናገር
ይሠምር ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይመክር ይነብሩ
ይፈጽሙ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይገብር ያስተቀድድ
ያጠግጥዕ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይፈኑ ያሠለጥን
ስምዕ ይከውን ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ይስሉብ ያለምድ
ይምዕድ ።

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያነጽሕ ያጸረ
ይቆድስ ።

፪፻፱

አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ያጸገዕ ያጸና

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ባለሙ-
ዋል ያደርጋሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይቀመ-
ጣሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይፈር-
ዳሉ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይመረ-
ምራሉ ።

እንዲህም የሚል አለ ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያስባል ይናገራል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ይወዳል ይመክራል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ይናገራል ይፈጽማል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ይሠራል ያስማማል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያከናውናል ይልካል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያሠለጥናል ምስክር ይሆናል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ስውን ይስባል ያለምዳል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ይመክራል ያነጻል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያጸራል ያከብራል ።

አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ
ያጸናል

፳፩ ወልድ ያጠብቦ ።
 ወመንፈስ ቅዱስ ይሔድፍ ።
 አብ ይኬልል
 ወልድ ያለብስ
 ወመንፈስ ቅዱስ ያሞግስ ።
 አብ ይነብር
 ወልድ ይካንን
 ወመንፈስ ቅዱስ የሐትት ።

ወልድ ያስጨክናል ።
 መንፈስ ቅዱስ ያስተምራል ።
 አብ ይጋርዳል ።
 ወልድ ያለብሳል ።
 መንፈስ ቅዱስ ባለመዋል
 ያደርጋል ።
 አብ ይቀመጣል ።
 ወልድ ይፈርዳል ።
 መንፈስ ቅዱስ ይመረምራል ።

፳፯ ከመዝ ነአምን ወከመዝ ንትአመን
 ፪ ፫ ደማሬ ወትባሬ አንዘ ኢንፈልጥ
 ወኢንፌሊ ከመ ኢይኩን ብዑደ ።
 ንፍልጥ ወንፌሊ ከመ ኢይኩን
 ሕወሰ ።

፳፯ እንዲህ እናምናለን እንዲህም እን
 ታመናለን አንድነትን ሳንለይ ።
 የተለየ እንዳይሆን የተቀላቀለ
 እንዳይሆን እንለይ ።

፳፰ አኮ ዘንብል ፫ቱ ከመ አብርሃም
 ይስሐቅ ወያዕቆብ አላ ፩ዱ ውእቱ
 እንዘ ፫ቱ ግጻዌ ።

፳፰ እንደ አብርሃምና እንደ ይስሐቅ
 እንደ ያዕቆብም ሦስት የምንል
 አይደለንም በገጽ ሦስት ሲሆን
 አንድ ነው እንጂ ።

፳፱ አኮ ዘንብል ፩ዱ ከመ አዳም
 ቅዳሜ ዙሉ ፍጥረት አላ ፫ቱ
 ውእቱ እንዘ ፩ዱ ህላዌ ።

፳፱ ከፍጥረት ሁሉ እንደሚቀድም እንደ
 አዳም አንድ የምንል አይደለም
 በባሕርይ አንድ ሲሆን ሦስት ነው
 እንላለን እንጂ ።

፳ ያሁ ንሰምዖሙ ለአይሁድ እኩያን
 ወለእስማኤላውያን ጊትያን እንዘ

፳ ክፍች አይሁድን ባለማወቃቸው
 የእግዚአብሔር ገጽና አካል አንድ
 ነው ኢያሉ የሚናገሩ በደለኞቹን
 የይስማኤል ወገኖችንም እነሆ እን
 ሰማቸዋለን ልቡናቸውን ያሳወሩ
 ናቸው ።

፫ ፫ ይብሉ ፩ዱ ገፃ እግዚአብሔር
 ወ፩ዱ አካል በኢሉብዎቶሙ ዕዉ
 ራነ ልብ እመንቱ ።

፫፩ ፪ ናሁ ንሬአዮሙ ለአረሚ መጣዓውያን ዘብዙኅ አማልክቲ ሆሙ ውበዙኅ አጋንንቲሆሙ ።

፫፪ ንሕነሰ ንተሉ እምርሕተ ሠናይ ለፍኖት በከመ መሀፋነ ሐዋርያት እንዘ ይብሉ ።

፫፫ አብ ፀሐይ ወልድ ፀሐይ ወመንፈስ ቅዱስ ፀሐይ ፩ዱ ውእቲ ፀሐዩ ጽድቅ ዘላዕለ ኩሉ ።

፫፬ አብ እሳት ወልድ እሳት ወመንፈስ ቅዱስ እሳት ፩ዱ ውእቲ እሳተ ሕይወት ዘእምአርያም ።

፫፭ አብ ኅሕ ወልድ ኅሕ ወመንፈስ ቅዱስ ኅሕ ፩ዱ ውእቲ ኅሐ ጽሳሕ ዘበፀዳለ ብርሃኑ ሰለለ ጽልሙት ።

፫፮ አብ ጉንደ ወይን ወልድ ጉንደ ወይን ወመንፈስ ቅዱስ ጉንደ ወይን ፩ዱ ውእቲ ወይነ ሕይወት ዘቦቱ ጥዕመ ኩሉ ዓለም ።

፫፯ አብ ሐሊብ ወልድ ሐሊብ ወመንፈስ ቅዱስ ሐሊብ ፩ዱ ውእቲ ሐሊብ ዘእልቦቲ ቱሰሕት ።

፫፰ ከመዝ ነእምን ውከመዝ ንተአመን ወንበል ጸሎተ ሃይማኖት

፫፱ ይ. ሕ. ጸሎተ ሃይማኖት ኅበ ቅዳሴ ዘ፫፫ ።

፫፩ አምላኮቻቸው ብዙ አጋንንቶቻቸውም ብዙ የሆኑ በጣዖት የሚያመልኩ አረማውያንን እነሆ እናያቸዋለን ።

፫፪ እኛ ግን በኅ ጎዳና የሚያስተምሩትን እንከተላለን። ሐዋርያት እንዲህ እያሉ እንዳስተማሩን ።

፫፫ አብ ፀሐይ ነው ወልድ ፀሐይ ነው መንፈስ ቅዱስም ፀሐይ ነው ከሁሉ በላይ የሚሆን አንድ የእውነት ፀሐይ ነው ።

፫፬ አብ እሳት ነው ወልድ እሳት ነው መንፈስ ቅዱስም እሳት ነው በልዕልና ያለ አንድ የሕይወት እሳት ነው ።

፫፭ አብ ኅሕ ነው ወልድ ኅሕ ነው መንፈስ ቅዱስም ኅሕ ነው በብርሃኑ ፀዳል ጨለማ የራቀበት አንድ የጧት ኅሕ ነው ።

፫፮ አብ ጉንደ ወይን ነው ወልድ ጉንደ ወይን ነው መንፈስ ቅዱስም ጉንደ ወይን ነው ዓለሙ ሁሉ የጣፈጠበት አንድ የሕይወት ወይን ነው ።

፫፯ አብ ሐሊብ ነው ወልድ ሐሊብ ነው መንፈስ ቅዱስም ሐሊብ ነው ጭማሪ የሌለበት አንድ ሐሊብ እርሱ ነው ።

፫፰ እንዲህ እናምናለን እንዲህም እንታመናለን የሃይማኖትንም ጸሎት እንበል ።

፫፱ ይ. ሕ. በ፫፫ ምእት ቅዳሴ የሚባለውን ጸሎተ ሃይማኖትን ይበሉ።

፹ ይ. ካ. ንግባእኬ ኅብ ጥንተ ነገር ወንሕትታ ለቅድስት ድንግል በእንተ ፅንሳ ስመንክር ለኩሉ እንዘ ንብል ።

አ ድንግል ሶብ ኅደረ ውስተ ከር ሥኪ እሳተ መለኮት ገጹ እሳት ልብሱ እሳት ክዳኑ እሳት እፎኑ ኢያውዐየኪ ።

፹፩ ፫ ፪ ወንቲ መንግሥት ስነደ እሳት አይቲኑ ተንጦልዕ ወአይቲኑ ተሰ ፍሐ ሰውስተ ከርሥኪ እምገቦኪ

በየማንኑ ወእምገቦኪ በጸጋምኑ

፪ እንዘ ንስቲት አባል አንቲ ።

፹፪ መንበር ኪሩባዊ ስያንጸበርቅ ወዘ የዐውዶ ነደ እሳት አይቲኑ ተደ ለወ ወአይቲኑ ተተክለ ሰውስተ

፪ ከርሥኪ እንዘ ንእሱት መርግት አንቲ ።

፹፫ ፪ አ ከዊን እም ስምስለ አመት ጽበተ ከርሥ ስምስለ ርኅብ ፅንሰ እንበለ ሩካቤ ከመ ንህብ ስእም ቃል ንባብ ሐሊብ ምስለ ድንግል ልኅ ጸመር ።

፹ ይ. ካ. ወደቀደመው ነገር እንመለስ ቅድስት ድንግልንም ለሁሉ ድንቅ የሚሆን የፅንሷን ነገር እንዲህ እያልን እንመርምራት ።

ድንግል ሆይ እሳተ መለኮት በሆ ድሽ ባደረ ጊዜ ፊቱ እሳት ልብሱ እሳት ቀሚሱ እሳት ነው እንደምን አላቃጠለሽ ።

፹፩ ሰባት የእሳት ነበልባል መጋረጃ በሆድሽ ውስጥ ወዴት ተጋረደ ወዴትስ ተዘረጋ ከጎንሽ በቀኝ ነውን ወይስ ከጎንሽ በግራ ነውን ትንሽ አካል ስትሆኝ ።

፹፪ የሚያንጸባርቅ ነደ እሳት የሚከበው ኪሩቤል የተሸከሙት ዙፋን በሆድሽ ውስጥ ወዴት ተዘጋጀ ወዴትስ ተተክለ ታናሽ ሙሽራ ስትሆኝ ።

፹፫ ከገረድነት ጋራ እናትነት እንደምን ያለ ነው ከስፋት ጋራ የሆድ መጥ ቡብ እንደ ንብ ያለ ሩካቤ ከቃል ድምፅ የተገኘ ፅንሰ ከድንግልና ጋራ አንድ የሆነ ሐሊብ ።

፹፬ ወሶበ እሑሊ ዘንተ ይፈቅድ ሕሊና ስጉብት ስመቆ አብሕርቲሁ

፫ ፫ ለወልድክ ወያመዐብሎ መዋግደ ምሥቆራቲሁ ለፍቁርክ ።

፹፮ ወሶበ እሑሊ ካዕብ ይፈቅድ ሕሊናየ ይዕርግ ላዕለ ወይጎእ በሥ ውር ወይቅላዕ መንጠላዕተ ምሥቆ ራቲሁ ለሕያው ወይፈርህ እምነደ እሳት ወኢይብጽሕ እስከ መጠነ መንፈቆ መንፈቆሙ ለአየራት ።

፹፯ ወሶበ እሑሊ ዘንተ ይፈቅድ ሕሊ ናየ ይዕዕን መትከፈ ነፋሳት ይሥ ርር ምሥቆ ወምዕራብ ሰሜነ ወደብሰ ወውስተ ነሉ አጽናፍ ይርአይ ህላዌሆሙ ለፍጡራን ወይ መጥን ስመቃቲሆሙ ለአብሕርት

፫ ያእምር ሉዓሌሁ ለሰማይ ወየአይይ እንተ በነሉሂ ወበኩሉ ይሰእን ወይጎብእ ንበ ዘትካት ህላዌሁ ።

፹፯ ወይእቤኒ ኢንጎሥሥ ዕበያቲሁ ወኢንጠናቆቆ መዕምቆቲሁ ዘኢይ ክል ልሳነ ነቢያት ወሐዋርያት

፫ ፫ ለወድሶት መጠነ ዕበዩ ።

፹፰ ግሩም ውኡቱ ዘኢይደፈር በኅቤ ነሰ ትሐት ልዑል ውኡቱ ዘኢይትረኩብ በኅቤነሰ አርአያ

፹፬ ይህንም ባሰብኩ ጊዜ ሕሊናዬ የል ጅሽን የባሕሩን ጥልቅነት ሊዋኝ ይወዳል የወዳጅሽ የመሠወሪያው ማዕበልም ያማታዋል ።

፹፮ ዳግመኛም ባሰብሁ ጊዜ ሕሊናዬ ተሠውሮ ወደ ላይ ወጥቶ የሕያው መሠወሪያ የሆነውን ሊገልጥ ይወዳል ። ከነደ እሳትነቱ የተነሣ ይፈራል ከዐየራት ከሩቧቸው ሩብ አይደርስም ።

፹፯ ይህንንም ባሰብኩ ጊዜ ሕሊናዬ በነፋስ ትከሻ ተጭኖ በምሥራቅና በምዕራብ በሰሜንና በደቡብ በዳርቻውም ሁሉ ሊበር ይወዳል ። የፍጡራንን አኗኗር ያይ ዘንድ የአብሕርትንም ጥልቅነታቸውን ይለካ ዘንድ የሰማይን ርዝመቱን ያውቅ ዘንድ በሁሉ ዘንድ በሁሉም ይዞራል ። አቅቶት ወደ ቀደመ አኗኗሩ ይመለሳል ።

፹፰ አሁንም ገናንነቱን አንመርምር ጥልቅነቱንም አንጠናቀቅ የገናንነ ቱን መጠን ለማመስገን የነቢያትና የሐዋርያት አንደበት የማይቻለው ነው።

፹፰ የማይደፈር ግሩም ነው በእኛ ዘንድ ግን ትሐት ነው ። የማይገኝ ልዑል ነው በኛ ዘንድ ግን አርአያ ገብርን

ጎብር ነሥእ እሳት ውእቱ
ዘኢይትገሠሥ ንሕንሰ ርኢናሁ
ወገሠሥናሁ በሳዕን ወሰተይነ
ምስሌሁ ወይእዜኒ ንሰብሐ እንዘ
ጎብሎ ።

፹፱ ይ. ሕ. ቅዱሳ እግዚአብሔር። ገበ
ኪዳን እስከ ተፍጻሚቱ ።

፺ ይ. ካ. አ ድንግል መፍርይት ለእንተ
ይትሰላዕ ወመንቅዕት ለእንተ
ይሰቶይ ።

፺፩ እ ጎብሰቶ እንተ እምኔኪ ለእለ
ይበልዕ እምኔሁ በእሚን ዘይሁብ
ሕይወት ወመድኃኒት ።

፺፪ እ ጎብሰቶ እንተ እምኔኪ ለእለ
ኢይበልዕ እምኔሁ በእሚን ጽኑዕ
ውእቱ ዘኢይትሂየክ ዘውእቱ እብነ
አድማስ ገያል ።

፺፫ እ ጽዋዕ እንተ እምኔኪ ለእለ
ይሰቶይ እምኔሁ በእሚን ዘያኑ
ሥዕ ጥሰሽ ወይሁብ ሕይወት ።

፺፬ አ ጽዋዕ እንተ እምኔኪ ለእለ
ኢይሰቶይ እምኔሁ በእሚን ያሰክር
ወያተነትን ወያወድቆ ወይዌስክ
ኃጢአት ህየንተ ገድጎተ ኃጢአት።

፺፭ ወይእዜኒ ንሰብሐ እንዘ ጎብሎ
ሰብሐት ለክ ሰብሐት ለመንግሥ
ትክ ሰብሐት ዘምስለ ዕጣን ጎጹሕ
ናዕርግ ለክ ።

፺፮ በዝየ ዕርገተ ዕጣን ።

ነጣ ። የማይዳሰስ እሳት ነው እኛ
ግን አየነው ዳሰስነውም ከርሱም
ጋራ በላን ጠጣን ።

አሁንም እንዲህ እያልን እናመስግ
ነው ።

፹፱ ይ. ሕ. ቅዱሳ እግዚአብሔር በኪዳን
ያለውን እስከ መጨረሻው ድረስ ።

፺ ይ. ካ. ድንግል ሆይ የሚበላውን
ያፈራሽልን የሚጠጣውን ያስገኘ
ሽልን ።

፺፩ ወዮ ከአንቺ የተገኘ ጎብስት
በማመን ከርሱ ለሚቀበሉ ሕይወ
ትንና ደገንነትን የሚሰጥ ነው ።

፺፪ ወዮ ከአንቺ የተገኘ ጎብስት በማ
መን ከርሱ ለማይቀበሉ ሰዎች የማ
ይላመጥ ጽኑ ነው ይኸውም ኃያል
የሚሆን የአድማስ ደንጊያ ነው ።

፺፫ ወዮ ከአንቺ የተገኘ ጽዋ በማመን
ከርሱ ለሚጠጡ ሰዎች ጥበብን የሚ
ገልጽ ሕይወትንም የሚሰጥ ነው ።

፺፬ ወዮ ከአንቺ የተገኘ ጽዋ በማመን
ከርሱ ለማይጠጡ ሰዎች የሚያሰክ
ርና የሚያፍገመግም የሚጥልና
ኃጢአትን ስለሚያስተው ፈንታ
ኃጢአትን የሚጨምር ነው ።

፺፭ አሁንም ላንተ ምስጋና ይገባል ።
ለመንግሥትህም ምስጋና ይገባል
እያልን እናመስግነው ከጎጹሕ ዕጣን
ጋራ ምስጋናን እናቀርብልሃለን ።

፺፮ በዚህ ጊዜ ዕጣኑን ያሳርግ ።

ይ. ሕ. ተዘከረን እግዚአብሔር በውስተ መንግሥትከ ።

፻፲ ይ. ካ. ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ዘእምኅቤሆኑ ሆኑ ሆኑት ሠናይ ወኑሉ ፍት ፍጹም ኮነ ሰብእ ወኑሎ ሕገ ሰብእ ፈጸመ እንበለ ኃጢአት ባሕቲታ ወተምህረ ሕገ ዕብራውያን ።

፻፳ አምኅበ የሐንስ ተጠምቆ በውስተ ገዳም ተመከረ ርኅበ ወጸምዐ ወተአምራተ ገብረ ።

፻፴ በይእቲ ሌሊት እንተ ባቲ መጠወ ነፍሶ ለሞት አመረ ለአርዳኢሆ በብዙግ ትእምርት በእንተ ሕማሙ ወስቆለቱ ወሞቱ ወትንሣኤሆ በሣልስት ዕለት በሥጋ ወነፍስ ዐዕም ወደም በከመ ኮነ ትካት እንዘ ሀለዉ ምስሌሆ አርዳኢሆ በየማኑ ወበጸጋሙ ወምስሌሆሙ ጉሉቆ ዝንቱ ዘፍጥረቱ ክርዳድ ዘምስለ ሥርናይ ድሙር ይሁዳ ዘአግብእ ።

፻ ይ. ዲ. እንሥኡ እደዊክሙ ቀላውስት ።

፻፩ ይ. ካ. አሚሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥአ ኅብስት በእደቂሆ ቅዱሳት ወብፁዓት ወንጹሐት እለ እንበለ ርስሐት ።

ይ. ሕ. አቤቱ በመንግሥትህ አስ በን ።

፻፯ ይ. ካ. በጎ ሆኑት ሆሉ ፍጹም ዕድልም ሆሉ ክርሱ የሚገኝ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆነ ከኃጢአት ብቻ በቀር የሰውን ሕግ ሆሉ ፈጸመ የዕብራውያንንም ሕግ ተማረ ።

፻፰ ከዮሐንስ ዘንድ ተጠመቀ በገዳም ተፈተነ ተራብ ተጠማም ተአምራ ትንም አደረገ ።

፻፱ ሰውነቱን ለሞት በሰጠባት በዚያች ሌሊት ለደቀ መዛሙርቱ በብዙ ምልክት አመለከተ የሕማሙንና የስቆለቱን የሞቱን ነገር በሦስተኛም ቀን የመነሣቱን ነገር በሥጋና በነፍስ በዐጥንትና በደም ቀድሞ እንደ ነበረው ደቀ መዛሙርቱ ክርሱ ጋራ በቀኙና በግራው ሳሉ ፍጥረቱ ክርዳድ የሚሆን ከስንዴ ጋራ የተቀላቀለ ያስያዘው ይሁዳም ከነርሱ ጋራ የተቆጠረ ሆኖ ነበረ ።

፻ ይ. ዲ. ቀላውስት እጆቻችሁን አንሡ ።

፻፩ ይ. ካ. ያን ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱሳት ብፁዓት በሚሆኑ እድፍ በሌለባቸው እጆቹ ኅብስቱን አነሣ ።

፫፻፩ ደ. ሕ. ነአምን ከመ ዝንቱ ውእቱ በአማን ነአምን ።

፫፻፪ ደ. ካ. አንቃዕ፩ወ ሰማየ ጎበ አሱሁ ወአስተምሐረ ወላዲሁ ወአማገፀን አርዳኢሁ ከመ ይዕቅሶሙ እምነሱ እኩይ ።

ባረከ እንዘ ቡሩክ ውእቱ ቡራኬ ፫ተ ጊዜ ፈተተ እንዘ ቅዱስ ውእቱ ።

፫፻፫ ወእምዝ ያንቅዖ ለጎበስት ጎበ ፩ቱ ገጽ ንስቲተ እንዘ አይሌልዮ ።

፫፻፬ ወወሀሶሙ ለአርዳኢሁ ወይቤ ሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ “አማሬ” ጎበሥት ሥጋዩ ውእቱ ለዘ በእንቲአክሙ ይተወሀብ ለገድጎተ ኃጢአት ።

፫፻፭ ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ነአምን ።

፫፻፮ ደ. ካ. ወከማሁ ጽዋዕኒ ቡራኬ ፫ተ ጊዜ እምድገረ ተደሩ እንጸረ ወይቤ ንሥኡ ስትዩ ዝ “አማሬ” ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ያንቅዖ ከሩናት ።

፫፻፯ ወይነክንኮ ለጽዋዕ በትእምርተ መስቀል በእዴሁ ዘየማን ።

፫፻፱ ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፫፻፲ ደ. ካ. ወለዝ ሶብ ትጎበርዎ ተዝካረ ሞትዩ ግበሩ ወተዝካረ ትንግኤዩ ዜንፈ ።

፫፻፲ ደ. ሕ. እናምናለን ይህ እርሱ እንደ ሆነ በእውነት እናምናለን ።

፫፻፲ ደ. ካ. ወደ ሰማይ ወደ አባቱ ቀና ብሎ አዩ የወለደውንም ማለደ ደቀ መዛሙርቱንም ከክፉው ሁሉ ይጠ ብቃቸው ዘንድ አደራ አስጠበቀ ። ቡሩክ ሲሆን ባረከ ሦስት ጊዜ ይባርክ ቅዱስ ሲሆን ቈረሰ ።

፫፻፲ ዘዚያም በኋላ ጎበስቱን ሳይለየው ከአምስት ላይ ጥቂት ያንቃው ።

፫፻፲ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ይህ ጎበስት “አማሬ” ኃጢአትን ለማስ ተሥረይ ስለናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው አላቸው ።

፫፻፲ ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን እናምናለን ።

፫፻፲ ደ. ካ. እንዲሁም ጽዋውን ሦስት ጊዜ ይባርክ ከተመገቡ በኋላ አመለከተ ይህ ጽዋ “አማሬ” ስለናንተ ጦር የሚያፈሰው ደሚ ነው ንሡ ጠጡ አለ ።

፫፻፲ ጽዋውን በቀኝ እጁ በአራቱ ማዕዘን ይወዝውዘው ።

፫፻፲ ደ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፫፻፲ ደ. ካ. ይህን በምታደርጉበት ጊዜ የሞቴን መታሰቢያ አድርጉ የትንግ ኤዬንም መታሰቢያ ተናገሩ ።

፪፲፩ ይ. ሕ. ንዜኑ ሞተክ እግዚአ ።

፪፲፪ ፪ ፪ ይ. ካ. እ እግዚአ በከመ
እመሃ ስንተ “እማሬ” ጎበስተ
ባርክ ወፈትት ወወሀብ ቡራኬ ፩ደ
ጊዜ

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፫ ፪ ፪ ይ. ካ. እ እግዚአ በከመ
እመሃ ስንተ “እማሬ” ጽዋዕ እትብ
ወቀድስ ወመሐብ ቡራኬ ፩ደ ጊዜ ።

ዓዲ ላዕለ ክልኤሆሙ ፩ደ ጊዜ ።

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፬ ይ. ካ. ወሰንተ ዘዚአየ ተክህኖ
እንጽሕ ወጎረጅ ወሥመር ።

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፭ ይ. ካ. ወሰንተ ካህን ዘሀሎ ምስሌየ
እንዘ ይትራድአኒ በዝንቲ
ምሥጢር ረሰየኝ ሎቲኒ ወሊተኒ

ከመ ዮሴፍ ወኒቆዲሞስ እለ ገነዝቆ
ለሥጋክ ።

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፮ ይ. ካ. ወሰንተ ዲያቆን ዘተልእከ

በከመ ሕገ ላእክ አብጽሕ ካዕበ ጎበ
ዘየግሲ መግርገ ሢመተ ክህነት

፪፲፩ ይ. ሕ. አቤቱ ሞትህን እንናገራለን።

፪፲፪ ይ. ካ. አቤቱ እንደዚያን ጊዜ ይህን
ጎበስተ “እማሬ” ባርከህ ቁርሱህ
ስጥ አንድ ጊዜ ጎበስተን ይባርክ ።

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፫ ይ. ካ. አቤቱ እንደዚያን ጊዜ ይህን
ጽዋ “እማሬ” ባርከህ አክብረህ
ስጥ አንድ ጊዜ ጽዋውን ይባርክ ።

ዳግመኛ አንድ ጊዜ በሁለቱም ላይ
ይባርክ ። ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፬ ይ. ካ. ይህንንም የኔን ማገልገል
(ክህነት) አንጸ ምረጥ ውደድም ።

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፭ ይ. ካ. በዚህ ምሥጢር እየተራ
ዳኝ ከእኔ ጋራ ያለ ይህንን ካህን
እርሱንም እኔንም ሥጋህን እንደ
ገነዙት እንደ ዮሴፍና እንደ
ኒቆዲሞስ አድርገን ።

ይ. ሕ. አመን ።

፪፲፮ ይ. ካ. እንደ አገልጋይ ሥራት
የሚያገለግል ይህንም ዲያቆን ዳግ
መኛ ወደሚበልጥ ወደ እኛ ክህነት

እንቴአን ወረሰዮ ምሉአ ጸጋ^{፳፯}
ወጸድቀ ወሞገሽ ከመ እስጢ

፪ ፪ ፋኖስ ዘርእዮ ሀሉና ሥላሴ^{፳፰}
ዘበላዕሉ አንከረ ወተፋጸዮ በርደተ^{፳፱}
መንፈስ ቅዱስ ።

ይ. ሕ. አሜን ።

፻፲፯ ይ. ካ. ወለእሉ ሕዝብክ እለ^{፳፲}
ተጋብኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያንክ^{፳፯}
ቅድስት ምስለ ካህናት ወዲያቆናት^{፳፮}
ዐቢይ ወንኡስ አድሉ ለነሢእ ምሥ^{፳፯}
ጢርክ ቅዱስ መሐር ወኢትስኪ ።

ይ. ሕ. አሜን እግዚአ መሐረን
እግዚአ መሀከን እግዚአ ተሣሃለን።

፻፲፰ ይ. ካ. እግዚአ መሐረን ክርስቶስ ፫^{፳፻}
ጊዜ ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፻፲፱ ይ. ዲ. በኩሉ ልብ ።

፻፳ ይ. ሕ. በከመ ሀሎ ።

፻፳፩ በዝዮ ይገትም ሥጋ በደም ጠሚዖ^{፳፲}
በአጽባዕቱ ።

ይ. ካ. ደሚረክ ተሀሰሙ ለኩሎሙ^{፳፯}
ለእሉ ይነሥኡ እምኔሁ ይኩኖሙ^{፳፰}
ለሕይወት ለዓለመ ዓለም ።

፻፳፪ ይ. ካ. ሀበነ ንገበር ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፻፳፫ ይ. ካ. በሩክ ስሙ ለእግዚአብ^{፳፯}
ሔር ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

ሹመት ማዕርግ አድርሰው ።

ጸጋንና ጽድቅን ባለሚልነትንም^{፳፯}
የተመላ አድርገው ። የሥላሴን^{፳፰}
አኗኗር በልዕልና አይቶ በመንፈስ^{፳፱}
ቅዱስ መውረድ ፈጽሞ እንዳደነቀ^{፳፻}
እንደ እስጢፋኖስ አድርገው ።

ይ. ሕ. አሜን ።

፻፲፯ ይ. ካ. በቅድስት ቤተ ክርስቲያንህ^{፳፲}
የተሰበሰቡትን ሕዝብህንም ከካህና^{፳፯}
ቱና ከዲያቆናቱ ጋራ ከታናሹ ከታ^{፳፮}
ላቁም ጋራ ቅዱስ ምሥጢርህን^{፳፯}
ለመቀበል አብቃ ። ይቅር በል^{፳፰}
እንጂ አትፍረድ ።

ይ. ሕ. አሜን አቤቱ ማረን አቤቱ^{፳፱}
ራራልን አቤቱ ይቅር በለን ።

፻፲፰ ይ. ካ. አቤቱ ክርስቶስ ማረን ።^{፳፻}
፫ት ጊዜ ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፲፱ ይ. ዲ. በፍጹም ልብ ።

፻፳ ይ. ሕ. በፊት እንደ ነበረ ለዘላለሙ።

፻፳፩ በዚህ ጊዜ በጣቱ ጠምቶ በደሙ^{፳፲}
ሥጋውን ይቅባ ።

ይ. ካ. ክርሱ ለሚቀበሉ ሰዎች ሁሉ^{፳፯}
ለዘላለም ሕይወት ይሆናቸው ዘንድ^{፳፰}
አንድ አድርገህ ስጣቸው ።

፻፳፪ ይ. ካ. አንድ እንሆን ዘንድ መሆ^{፳፯}
ንን ስጠን ። ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፳፫ ይ. ካ. የእግዚአብሔር ስሙ^{፳፯}
ምስገን ነው ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፪፻፳ ይ. ካ. ፈኑ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌነ

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፪፻፳፭ ይ. ዲ. ተንሥኡ ለጸሎት ።

ይ. ሕ. እግዚአ ተሳላላነ ።

ይ. ካ. ሰላም ለኩልክሙ ።

ይ. ሕ. ምስለ መንፈስክ ።

፪፻፳፮ ጸሎተ ፈትቶ ።

ይ. ካ. እግዚአብሔር ገባሬ ኩሉ

ወፈጸሜ ኩሉ ወጣኔ ኩሉ ወአኃዜ

ኩሉ ወጸባጤ ኩሉ ዘሎቱ ይሰ

ግዳ መላእክት ወሊቃነ መላእክት

መናብርት ወሥልጣናት አጋእዝት

ወኃይላት ፀሐይ ወዕርጎ ወከዋክ

ብት ወኩሉ ድርገታት እስመ እሙ

ንቱ ቅኑያቱ ወምልክናሁ ወግዝ

አት ሎቱ እንዘ ባዕል ወእቱ

በኩሉ አንደየ ርእሶ እምኩሉ ።

፪፻፺፯ ፪ ፍቅር ሰሐቦ ለወልድ ኃያል

እመንበሩ ወአብጽሖ እስከ ለሞት።

፪፻፺፰ አ ላሕም ዘኢይትኔየል በቀርኑ

ለአለ ይሰሕብዎ ወያጸንን ከላጅ

ለእሰ ይጠብሕዎ ።

፪፻፳ ይ. ካ. የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ ላክልን ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፪፻፳፭ ይ. ዲ. ለጸሎት ተነሡ ።

ይ. ሕ. አቤቱ ይቅር በለን ።

ይ. ካ. ሰላም ለሁላችሁ ይሁን ።

ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፪፻፳፮ ይ. ካ. የመፈተት ጸሎት ።

ሁሉን የፈጠረ ሁሉን የፈጸመ

ሁሉንም የጀመረ ሁሉን የያዘ

ሁሉንም የጨበጠ እግዚአብሔር ።

መላእክትና የመላእክት አለቆች

መናብርትና ሥልጣናት አጋዕዝትና

ኃይላት ፀሐይና ጨረቃ ከዋክብ

ትም ድርገታትም የሚሰግዱለት

ተገዢዎችና ግዛቱ ጉልቱም ናቸውና

በሁሉ ባለጠጋ ሲሆን ራሱን

ከሁሉ ድሀ አደረገ ።

፪፻፺፯ ኃያል ወልድን ፍቅር ከዙፋኑ

ሳበው እስከ ሞትም አደረሰው ።

፪፻፺፰ የሚሰቡትን ሰዎች በቀንዱ የማይ

በረታታ ለሚያርዱትም ሰዎች አን

ቱን የሚያዘነብል ላም ምን ይደንቅ።

፻፳፱ አ በግዕዝ ዘኢይኑብሰብ በቅድመ ዘይ ቀርጾ ።

አ ትዕግሥት ዘኢከሠተ አፋሁ በሕማሙ በቅድመ እለ ይረግዝዎ።

፻፴ አ ኅብስት ዘወጽአ እመዝገብ ዘተ

፻ ሣየጠ የሴፍ ወረከበ በውስቴታ ባሕ

፻ ርዩ ዕንቁ ክቡረ ።

፻፴፩ አ ጽዋዕ ዘወጽአ እምጽርሕ ዘኢሶአ ውስቴታ ብእሲ ።

፻፴፪ አ ዝንቲ ትእምርተ መስቀል ዘተፈልጠ እምዝንቲ ኅብስት እንዘ ኢኮን ፍሉጠ ወኢብዕደ አላ እርአይሁ ወልምላሚሁ ወጣዕሙ ዕ ወእቲ ።

፻፴፫ በከመ ኢኮን ፍሉጠ ወኢብዕደ መለኮቲ እምትሱስእቲ ወከማሁ ኢኮን ፍሉጠ ወኢብዕደ ዝንቲ ትእምርተ መስቀል ዘተፈልጠ እም ዝንቲ ኅብስት ።

፻፴፬ ወከማሁ ይደመር ዕበይክ በትሕ ትናን ወትሕትናን በዕበይክ ። አንተ አገዛ ሳለም እግዚአብሔር አምላክና ።

፻፴፭ ይ. ዲ. ጸልዩ ። ይ. ሕ. አቡን ዘበሰማያት ።

፻፴፮ ይ. ካ. ንሰማዕ እንከ ዘንተ ቃለ እስከ ንፍስ ደኃሪት በዘባቲ ንሰከፎ

፻፳፱ በሚሸልተው ፊት የማይናገር በግ እንደምን ያለ ነው ። በመከራው ጊዜ በሚወጉት ፊት አፋን ያልገለጸ ምን ትዕግሥት ነው ።

፻፴ የሴፍ ከተወዳጃት ክቡር ዕንቀንም በውስጥዋ ካገኙባት ሣጥን የተገኘ ኅብስት እንደምን ያለ ነው ።

፻፴፩ በውስጥዋ ሰው ካልገባባት አዳራሽ የተገኘ ጽዋ እንደምን ያለ ነው ።

፻፴፪ ፈጽሞ የተለየ ሳይሆን ከዚህ ከኅብስት የተለየ ይህ ትእምርተ መስቀል ምን ድንቅ ነው ። መልኩ ልምላሚው ጣዕሙ አንድ ነው እንጂ ።

፻፴፫ መለኮቲ ከሰውነቱ ፈጽሞ የተለየ እንዳይደለ እንደዚሁም ይህ ትእምርተ መስቀል ከዚህ ኅብስት ፈጽሞ የተለየ አይደለም ።

፻፴፬ እንዲሁም ገናንነትህ ከትሕትናችን ትሕትናችን ከገናንነትህ ጋራ አንድ ይሁን ። ዓለሙን የያዘህ አንተ አምላካችን እግዚአብሔር ።

፻፴፭ ይ. ዲ. ጸልዩ ። ይ. ሕ. አቡን ዘበሰማያት ።

፻፴፮ ይ. ካ. እንግዲህ እስከ ደኃሪት ንፍስ (ዕለተ ሞት) ድረስ ይህን ቃል

ወበዘባቲ ንትኩነን ወበዘባቲ ንትመሐር ።

፫፻፴፯ በከመ መጽአ ወልድ እምሰማየ ሰማያት ለኩንኖ ወለምሕረት ወከማሆ ዝንቲ ኅብስት መስክይ ውእቲ ወመኩንን ውእቲ ወመሐሪ ውእቲ ።

፫፻፴፰ እምዝንቲ ቃል መደንግዕ ትፍራህ ነፍስ ወይርዓድ መለያልይ ወይሰ በር አናቅጸ ልብ ዘውስጥ ።

፫፻፴፱ ናሆ ተፈተት ዝንቲ ኅብስት መለኮታዊ ወናሆ ተደለወ ዝንቲ ጽቅዕ ማሕየቂ ይምጸእ ዘይነሥእ መቅድመ ሕቲ ርእሰክሙ ወአን ጸሐ ነፍስተክሙ ።

፫፻፵ እመቦ ስኢኮነ ንጹሕ ይትጎንሥ እመቦ ስወድቀ በኃጢአት ኢይር ሳዕ እስመ ስኢይትረሳዕ ።

፫፻፵፩ እመቦ ዘያስተቃልል ስንተ ቍርባነ ኢይቁፅ ይትከላእ እኮ በክ በከመ ትሬእይዎ ለዝንቲ ኅብስት ከመ ኅብስት ምድራዊ እላ እላት መለኮት ውእቲ ።

፫፻፵፪ አይ አፍ ዘይተፈአም ስንተ ኅብስት ወአይ አስናን ስዩኒይክ ስንተ ኅብስት ወአይ ከርሥ ስያጎምር ስንተ ኅብስት ።

፫፻፵፫ ወይእኪኒ ንበል በከመ ምሕረትከ አምላክነ ወእኮ በከመ አበሳኒ ።

እንሰማ ። በምንከሰሰባት ገንዘብ በሚፈረድብንና ይቅር በሚለን ገንዘብ ።

፫፻፴፯ ወልድ ለመፍረድና ይቅር ለማለት ከሰማየ ሰማያት እንደመጣ ። እንደዚሁም ይህ ኅብስት ከላሽ ነው ፈራጅም ነው ይቅር ባይም ነው ።

፫፻፴፰ ከዚህ ከሚያስደነግፅ ቃል የተነሣ ነፍስ ትፍራ ሕዋስ ይንቀጥቀጥ በውስጥ ያለ የልብ ደጅም ይሰበር።

፫፻፴፱ ይህ መለኮታዊ ኅብስት እነሆ ተቈረሰ ። ይህ ማሕየቂ ጽዋም እነሆ ተዘጋጀ ። የሚቀበል ይምጣ አስቀድሞ ራሳችሁን መርምሩ ሰውነታችሁንም አንጹ ።

፫፻፵ ንጹሕ ያልሆነ ሰው ቢኖር ይወገድ በኃጢአት የወደቀ ሰው ቢኖር አይርሳ የማያረሳ ነውና ።

፫፻፵፩ ይህን ቍርባን የሚያቃልል ሰው ቢኖር አይቅረብ ይከልከል እንጂ ይህ ኅብስት እንደ ምታዩት እንደ ምድራዊ ኅብስት ብላሽ አይደለም እሳተ መለኮት ነው እንጂ ።

፫፻፵፪ ይህን ኅብስት የሚገብርስ ምን አፍ ነው ይህን ኅብስት የሚያላምጥ ምን ጥርስ ነው ይህን ኅብስት የሚችል ምን ሆድ ነው ።

፫፻፵፫ አሁንም አምላካችን ሆይ እንደ ምሕረትህ ነው እንደ ኃጢአታችንም አይደለም እንበል ።

፻፱ ደ. ሕ. በከመ ምሕረትከ ፫ተ ጊዜ ።

፫፻፸ ደ. ሕ. ሠራዊተ መላእክቲሁ

ለመድኃኔ ዓለም ይቀውሙ ቅድ

ሚሁ ለመድኃኔ ዓለም ።

ወይኬልልዎ ለመድኃኔ ዓለም

ሥጋሁ ወደሙ ለመድኃኔ ዓለም ።

ወንብጻሕ ቅድመ ገጹ ለመድኃኔ

ዓለም በአሚኑ ዚአሁ ለክርስቶስ

ንገኒ ።

ቦ እለ ይቤሉ በአሚኑ ዚአሁ ለማርያም

ንገኒ ።

፫፻፺ ደ. ዲ. ንፍቅ አርገዉ ጥጋተ መኳንንት ።

፫፻፺ ደ. ዲ. እለ ትቀውሙ አትሕቱ ርእሰክሙ ።

፫፻፳ ደ. ካ. ለክ እግዚአ ለገባሬ ኩሉ ለዘኢታስተርኢ አምላክ ንሰፍሕ ነፍሰኝ ለክ ናቴሕት ዘአንተ መትሐቲ ለኩሉ ወለክ ንሰግድ ዘአንተ መሰገዲ ለኩሉ ወለክ ንትቅነይ ዘአንተ መቅነዬ ለኩሉ ።

፫፻፴ አ ሰጣሐሁ ለገቡእ ወከባቲሁ ለኩሉ ክሡት ።

፫፻፱ ደ. ሕ. አማላካችን ሆይ እንደ ምሕረትሀ ። ፫ተ ጊዜ ።

፫፻፸ ደ. ሕ. የመድኃኔ ዓለም የመላእ

ክት ሠራዊት በመድኃኔ ዓለም

ፊት ይቆማሉ ። መድኃኔ ዓለምን

ያመሰግኑታል የመድኃኔ ዓለም

ሥጋውና ደሙ ። ወደ መድኃኔ

ዓለም ፊት እንቅረብ እርሱን

በማመን ለክርስቶስ እንገዛለን ።

እርሷን በማመን ለማርያም እንገ

ዛለን ።

፫፻፺ ደ. ዲ. ንፍቅ መኳንንት ደጆችን ክፈቱ ።

፫፻፺ ደ. ዲ. የቆማችሁ ሰዎች ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፫፻፳ ደ. ካ. አቤቱ ሁሉን ለፈጠርህ ለማትታይ አምላኬ ለአንተ ሰውን ታችንን እንዘረጋለን ሁሉን ለምታ ዋርድ ለአንተ ራሳችንን እናዋር ዳለን ። ሁሉን ለምታሰግድ ለአንተ እንሰግዳለን ። ሁሉን ለምትገዛ ለአንተ እንገ ዛለን።

፫፻፴ የተሠወረውን የምትገልጽ የተገለ ጸውን ሁሉ የምትሠውር ሆይ ።

አ አውግኢሆ ለዘአንተ ውስጥ
ወአባኢሆ ለዘአንተ አፍአ ።
ወይእዜኒ ስማዕ አውያቶሙ ለአዝ
ብከ ለአላ ይጸውዑከ በጽድቅ ።

፪፻፱ ይ. ዲ. ስግዳ ለእግዚአብሔር
በፍርሃት ።

ይ. ሕ. ቅድሚክ እግዚአ ንሰግድ
ወንሴብሐክ ።

፪፻፳ ይ. ካ. ጸሎተ ንስሐ ።

፪፻፳፪ ይ. ዲ. ነጻር ።

ይ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ።

ይ. ሕ. ፩ አብ ቅዱስ ፩ ወልድ
ቅዱስ ፩ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ።

፪፻፳፫ ይ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ኩል
ክሙ ይ. ሕ. ምስለ መንፈስክ ።

ወእምዝ ያንሥእ ካህን ኅብስተ
ፍጹመ በእዴሁ ወይበል ።

እግዚአ መሐረን ክርስቶስ በልዑል
ቃል ።

ቦ ኅበ ቅዳሴ ሐዋርያት ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፪፻፳፬ ይ. ዲ. እለ ውስተ ንስሐ ሀሎክሙ
አተሕቱ ርእሰክሙ ።

፪፻፳፭ ወእምዝ ተመይጦ መንገለ ሕዝብ

ይ. ካ. እግዚአብሔር አምላክን ።

ወእምድኅረ ተመጠዉ ።

፪፻፳፮ ኅዳፌ ነፍስ ።

ይ. ካ. አ አንትሙ ሕዝበ ክርስቲያን
በከመ ተጋላእክሙ በዛቲ ዕለት

በውስጥ ያለውን የምታወጣ

በውጭ ያለውን የምታስገባ ሆይ ።

አሁንም በእውነት የሚጠሩህን

የወገኖችህን ጩኸታቸውን ስማ ።

፪፻፶ ይ. ዲ. በፍርሃት ሁናችሁ ለእግዚአ
ብሔር ስገዱ ።

ይ. ሕ. አቤቱ በፊትህ እንሰግዳለን
እናመሰግንሃለንም ።

፪፻፶፩ ይ. ካ. ጸሎተ ንስሐ (ቅዱ. ሐዋ. ቁ.
፩፻-፹፰)

፪፻፶፪ ይ. ዲ. ተመልከት ።

ይ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ነው ።

ይ. ሕ. ቅዱስ አብ አንድ ነው
ቅዱስ ወልድም አንድ ነው
መንፈስ ቅዱስም አንድ ነው ።

፪፻፶፫ ይ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ
ጋር ይሁን ።

ይ. ሕ. ከመንፈስ ጋራ።

ከዚህም በኋላ ቄሱ መላውን ኅብ
ስት አንሥቶ በእጁ ይዞ እንዲህ
ይበል ።

አቤቱ ክርስቶስ ማረን በከፍተኛ
ቃል ።

በቅዳሴ ሐዋርያት አለ ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፪፻፶፬ ይ. ዲ. በንስሐ ውስጥ ያላችሁ ሰዎች
ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፪፻፶፭ ከዚህ በኋላ ወደ ሕዝቡ ተመልሶ ።

ይ. ካ. አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ።

ከተቀበሉ በኋላ ።

፪፻፶፮ ይ. ካ. ኅዳፌ ነፍስ ። እናንተ

የክርስቲያን ወገኖች ሆይ በዚህች
ቀን እንደተሰበሰባችሁ እንደዚሁ

ከማሁ ያስተጋብክሙ በደብረ
ጸዮን ቅድስት ወበኢየሩሳሌም
አግኦቢት እንተ በሰማያት ።

፻፶፯ ፫ ፫ ወበከመ ሰማዕክሙ ዘንተ ቃለ
፪ ፪ ቅዳሴ ለማርያም ከማሁ ያስምዕ
ክሙ ቃለ መሰናቁት ዘሕፃናት
ወማኅሌተ ዘመላእክት ዘያጠልል
አዕዕምተ እምብዝኅ ጣዕሙ
ፈድፋድ ።

፻፶፰ ያብእክሙ ኅበ ተተክሉ ደባትር
ዘነደ እሳት ኅበ ሀሎ ሊቀ ካህናት
አያሱስ ክርስቶስ ህዩ ሀሎ መልክዐ
ንጹ ሥዑል አክሊል ንጹሕ ወአል
ባስ ብሩህ ዘኢተኬነዎ እደ እገለ
እመሕያወ አላ ዘእምላዕሉ እን
መቱ ።

፻፶፱ ያብእክሙ ሀበ ሀለወ ማኅበረ
ነቢያት ቅዱሳን ወማኅበረ ሐዋር
፪ ያት ሰባክያን ማኅበረ ሰማዕት
መዋዕያን ወማኅበረ ጻድቃን ቡሩ
ካን ወማኅበረ ካህናት ሥዩማን

፬ ፬ ወማኅበረ ደናግል ወመነኮሳት
ፍጹማን ።

፪ ፪ ወምሰለ ኩሉ ፍጹሜ ማኅበራ
ለቅድስት አሐቲ እንተ ላዕል ኩሉ

ክብርት በምትሆን በደብረ ጸዮንና
በሰማይ ባለች ነጻ በምታወጣ
በኢየሩሳሌም ይሰብስባችሁ ።

፻፶፯ ይህንም የማርያምን የምስጋናዋን
ቃል እንደሰማችሁ የሕፃናትን
የምስጋና ቃል ይልቁንም ከጣዕሙ
ብዛት የተነሣ አጥንትን የሚያለ
መልም የመላእክትንም ምስጋና
እንደዚሁ ያሰማችሁ ።

፻፶፰ የእሳት ነበልባል ድንኳኖች ወደ
ተተክሉበት የካህናት አለቃ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ወዳለበት ያግባችሁ
የተሳለ የፊቱ መልክ ከዚያ አለ ።
ንጹሕ አክሊልና ብሩህ ልብስ
ከዚያ አለ ። እርሱም ከላይ የተገኘ
ነው እንጂ የሰው እጅ ያል
ተጠበበበት ነው ።

፻፶፱ የቅዱሳን ነቢያት ማኅበር ወዳሉ
በት ያግባችሁ ። ያስተማሩ የሐዋር
ያትም ማኅበር ድል የነሡ የሰማዕ
ታታም ማኅበር ቡሩካን የሚሆኑ
የጻድቃንም ማኅበር የተሾሙ የካህ
ናት ማኅበር ። የፍጹማን ደናግልና
የመነኮሳት ማኅበር ወዳሉበት
ያግባችሁ ።

ከሁሉ በላይ ከሆነች ከአንዲት
ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ፍጹም
አንድነትዋ ሁሉ ጋራ ። ከነርሱም

፪ ቤተ ክርስቲያን ወምስሌሆሙ ታቦት
 ፪ ዘዶር እንተ ይእቲ እግዝእትን
 ማርያም ።

፳ አንሰርገው እንከ ትዕቢት
 ወትዝገርት እንተ ታሉብስ ሞት
 ወታወርድ ሲአለ ።

፪፳፩ ናጥሪ እንከ ትሕትና ዘምስለ
 ንጽሕና ወአኮ ንጽሐ ሥጋ ባሕቲቱ
 እስመ በአንጽሐ መንፈስ ርእይዎ
 ነቢያት ለእግዚአብሔር ወተናፀሩ
 ገጸ በገጽ ።

፪፳፪ ናጥሪ እንከ አፍቅሮ ወየቆሃት ከመ
 ሐዋርያት እስመ አፍቀርዎ
 ለእግዚአሙ ወወሀሶሙ ሥልጣን
 ዘከማሁ ይእስሩ ወይፍትሐ ኰሎ
 ማእሰረ ዐመፃ ።

፪፳፫ ናጥሪ እንከ አርምሞ ወትዕግሥተ
 ከመ ማርያም እስመ ወደሳ እግዚ
 እነ እንዘ ይብል ማርያምስ ጎርየት
 መክፈልተ ሠናዩ ዘኢየሳይድዎ ።

፪፳፬ ዩ ፫ ወይእከኒ ንስእሎ ለጸጋዌ ጸጋ
 እግዚአብሔር አምላክነ ።
 ይ. ዲ. ጸልዩ ።

፪፳፭ ይ. ካ. አ ድንግል አዘከሪ ጎበ
 መዘከር ዘኢይረስዕ ኰሎ ።

ጋራ ታቦት ዘዶር ወዳለችበት
 ይህችውም እመቤታችን ማርያም
 ናት ።

፪፳፮ እንግዲህ ሞትን የምታለብስና ወደ
 ሲአል የምታወርድ ትዕቢትን መታ
 ጀርንም ጌጥ አናድርግ ።

፪፳፯ እንግዲህ የሥጋ ንጽሕና ብቻ ያይ
 ደለ ትሕትናን ከንጽሕና ጋራ ገንዘብ
 እናድርግ ። መንፈስን ንጽሐ በማድ
 ረግ ነቢያት እግዚአብሔርን አይተው
 ታልና ፊት ለፊትም ተያይተዋልና ።

፪፳፰ እንግዲህ እንደ ሐዋርያት ፍቅርን
 የቀላትንም ገንዘብ እናድርግ ። ጌታቸ
 ውን ወደውታልና የዓመፃ ማሠሪያን
 ሁሉን ያሥሩ ይፈቱም ዘንድ
 እንደርሱ ያለ ሥልጣንን የሰጣቸው ።

፪፳፯ እንግዲህ እንደ ማርያም አርምሞ
 ንና ትዕግሥትን ገንዘብ እናድርግ
 ማርያምስ የማይቀምዋት በነ እድ
 ልን መረጠች ብሎ ጌታችን አመስ
 ግኑዋታልና ።

፪፳፱ አሁንም ጸጋን የሰጠ አምላካችንን
 እግዚአብሔርን እንለምነው ።
 ይ. ዲ. ጸልዩ ።

፪፳፻ ይ. ካ. ድንግል ሆይ ከሚያስብ
 ሁሉን ከማይዘነጋ ከልጅሽ ዘንድ
 አሳስቢ ።

፻፳፯ አዘከሪ ድንግል ልደቶ አምኔኪ
ዘተወልደ በቤተ ልሔም ወዘተጠ

፻ ፪ ብሌላ በአዕርቅት ወአስተማወቅዎ
አስተንፋሱ አድግ ወላሕም በመቐ
ዕለ ቀኅር ።

፻፳፯ አዘከሪ ድንግል ንግዶቶ ዘምስሌኪ
አንዘ ትጉይዩ ምስሌሁ አምሀገር
ለሀገር በመቐዕለ ሂሮድስ ርጉም ።

፻፳፰ አዘከሪ ድንግል አንብዐ መሪሪ
ዘውኅዘ አምአዕይንትኪ ወወረደ
ዲብ ገጸ ፍቁር ወልድኪ ።

፻፳፱ አዘከሪ ድንግል ረኃብ ወጽምዐ
፫ ፫ ምንዳሴ ወኅዘን ወኵሎ ዐዐሳ
ዘበጽሐኪ ምስሌሁ ።

፻፸ አዘከሪ ሣህለ ወአኮ ተኃጉሎ
አዘከሪ ምሕረተ ወአኮ መዓተ ።

፻፸፩ አዘከሪ ለኃጥአን ወአኮ ለጳድ
ቃን ።
አዘከሪ ለርሱሐን ወአኮ ለንጹሐን

፻፸፪ ወይአዜኒ ንሱብሐ ለአብ ወወልድ
ወመንፈስ ቅዱስ ይአዜኒ ወዘልፈኒ
ወለዓለመ ዓለም ። ይ. ሕ. አሜን ።

፻፸፫ አንብሮ እድ ።
ይ. ካ. ነአኩቶ ለእግዚአብሔር
በእንተ ኩሉ ጸጋ ዘወሀባ ወአሠል
ጠና ለእሙ በላዕለ ዛቲ ቅዳሴ

፻፳፯ ድንግል ሆይ በቤተ ልሔም ካንቺ
የተወለደውን መወለድ በጨርቅ
የተጠቀለለውንም አድግና ላህም
በብርድ ወራት እስተንፋሱን ያሟ
ሟቁትንም አሳስቢ ።

፻፳፯ ድንግል ሆይ ርጉም በሆነ
በሂሮድስ ዘመን ከርሱ ጋራ ካገር
ወደ አገር ስተሸሺ ካንቺ ጋራ
መሰደዱን አሳስቢ ።

፻፳፰ ድንግል ሆይ ከዓይኖቸሽ
የፈሰሰውንና በተወደደ ልጅሽ ፊት
የወረደውን መሪር እንባ አሳስቢ ።

፻፳፱ ድንግል ሆይ ረኃቡንና ጥሙን
ቸግሩንና ኃዘኑን ከርሱ ጋራ የደረ
ሱብሽንም ጭንቅ ሁሉ አሳስቢ ።

፻፸ ጥፋትን ያይደለ ይቅርታን አሳስቢ
መዓትን ያይደለ ምሕረትን አሳስቢ ።

፻፸፩ ለጳድቃን ያይደለ ለኃጥአን አሳ
ስቢ ለንጹሐን ያይደለ ለተዳደፉት
አሳስቢ ።

፻፸፪ አሁንም አብንና ወልድን መንፈስ
ቅዱስንም እናመስግነው ለዘላለሙ
ይ. ሕ. አሜን ።

፻፸፫ ይ. ካ. አንብሮ እድ ። ለእናቱ ስለ
ሰጣት ጸጋ ሁሉ በዚህችም ቅዳሴ
ላይ ስላሠለጠናት እግዚአብሔርን
እናመስግነዋለን። እኛንም በቸርነቱ

ወለነኒ ዘረሰየነ ድልዋነ ንንብብ
በኒሩቱ ወንፈጽም በሥምረቱ
ዘሎቱ ስብሐት ወውእቱ ጠቢብ
ለዓለመ ዓለም አሚን ።

፻፸፬ ይ. ካ. ወረኩብኩ በውስቴታ
ዘይብል ዘንተ ቅዳሴ ዘይቄድስ
ካህን አኮ ማርያም ዘይቄድስ አላ
ውእቱ ይትቄደስ ወእለ ሰምዕዎ
ክሎሙ ይትቄደሱ እስመ እግዚእ
ትነሰ ማርያም ቅድስት ይእቲ
ወትረ በሰማይ ወበምድር ።

፻፸፭ በረከተ ጸሎታ ውኩፍ ወሀብተ
ረድኤታ ትሩፍ ወምሕረተ ፍቁር
ወልዳ ምሉአ አጽናፍ የሀሉ ምስለ
ኩልነ ሕዝበ ክርስቲያን ።
ለዓለመ ዓለም አሚን ።

እንናገር ዘንድ በፈቃዱም እንፈ
ጽም ዘንድ የተዘጋጀን አደረገን ።
ምስጋና ያለው እርሱ ነው ።
ጥበበኛም ነው ለዘላለሙ አሚን ።

፻፸፬ ይ. ካ. በውስጥዎ ይህን ቅዳሴ
የሚቀድስ ካህን ማርያምን የሚ
ቀድስ አይደለም የሚል አገኘሁ
እርሱ ይቀደሳል እንጂ የሰሙትም
ሁሉ ይከብራሉ ።
እመቤታችን ማርያም ግን በሰማ
ይና በምድር ዘወትር የተመሰገነች
ናትና ።

፻፸፭ የሚቀበለው የልመናዎ ክብር
ፍጹም የሆነ የረድኤትዎ ሀብት
ጽንፍ እስከ ጽንፍ የሚመላ የተወ
ደደ የልጅዎ ቸርነት በእውነት ከሁ
ላችን ጋራ ይሁን ለዘላለሙ አሚን ።

